

Lovsangens betydning

Salme 100

- La hyllingsrop lyde for Herren, hele jorden!*
2 *Tjen Herren med glede,
kom fram for ham med fryd!*
3 *Kjenn at Herren er Gud!
Han har skapt oss, ikke vi selv,
til sitt folk og til den hjord han vokter.*
4 *Gå gjennom hans porter med takkesang,
inn i hans tempelgårder med lovsang.
Lov ham og pris hans navn!*
5 *For Herren er god, hans miskunn er evig,
hans trofasthet varer fra slekt til slekt.*

Er du glad i musikk? Ja, de aller fleste mennesker liker musikk.

Det er jo musikk overalt. På radio, TV, i butikken, på bussen. Folk spiser til musikk, kjører bil til musikk, ja til og med noen som ikke er baptister de danser til musikk!

Tema i de populære sangene som man hører på radio er dessverre ikke alle så veldig positive; man synger om et fritt forhold til sex og dop, umoral og pengejag. Eller rett og slett bare det rene tøys og tull.

Vi ser at musikken skaper verdier.

Aristoteles sa: "**Musikk har makt til å skape karakter.**"

Gud hadde en mening med musikken. Hans mening med musikken var at den skulle være en del av skaperverkets muligheter til å tilbe ham, og skape vakre og gode sanger til oppbyggelse. Musikken og sangen skulle være til oppmuntring og til glede, ikke til å bryte ned og ødelegge. Men dette viser at musikk har makt – den setter strenger inne i oss i sving og beveger oss – rører ved oss.

Det er sikkert mange som har sine favorittsanger her – og du knytter gjerne en bestemt hendelse til den eller den sangen. Kanskje er det sanger som lokker frem en tåre i øyekroken, kanskje blir du rørt, eller opprørt..?

Tenk så fantastisk at vi ikke bare kan skrive sanger til hverandre og som handler om alt det menneskelige, men at vi faktisk også kan skrive og syng sanger som er rettet mot Gud.

Derfor er lovsang ikke alle sanger. Ja, ikke alle lovsanger er lovsang, og ikke alle salmer er lovsang. Ordet "lovsang" gir i dag mange ulike assosiasjoner. For noen er lovsang knyttet opp til en spesiell musikkstil. For andre er det sangene som vi løfter hender på. Andre igjen kan hevde at lovsanger er all sangaktivitet som forgår på et

karismatisk møte. Disse tingene mener jeg er kultur og har ikke så mye med lovsang og gjøre. Vi trenger å rydde litt opp i begrepet slik at vi lettere kan forstå hva vi snakker om.

Hør: Lovsang er ikke en musikkstil (mange stiler) , programfyll (mens vi tar opp kollekten), sjanger for karismatikere (har ingen kopirett på det), underholdning (du skal være med) eller en erstatning for vår kulturarv = de gamle salmene som vi er glad i. Lovsang og salmer er ikke konkurrenter – de er venner som utfyller hverandre.

En kjent australsk lovsangsleder har sagt:

”Lovsang er å være full av beundring og tilbedelse, å bøye kne i ærbødighet og ærefrykt for Guds skjønnhet. Lovsang er noe aktivt – den engasjerer hjertet ditt, sinnet ditt og viljen din.” - Darlene Zschech

Lovsangen gir Gud ros for det han har gjort

La oss se litt mer på begrepet 'lovsang'. Ordet har to elementer i seg; *love* og *sang*. Sang vet vi hva er og trenger ingen videre utdypelse, men lovprisning er et ord som ikke gir umiddelbar mening.

Et moderne uttrykk for å lovprise kan være å skryte på en positiv måte, eller å rose, gi ære. Skryt er jo ok når man ikke skryter av seg selv.

Hvorfor er det så mange skriftsteder i bibelen som oppfordrer oss til å prise Gud, å gi han ære av Gud? Trenger Gud å bli rost opp i skyene – er han ikke der allerede? Har han dårlig selvtillit? Selvfølgelig ikke. ***”Gud er Gud om alle mann var døde. Gud er Gud om alle land var øde.”*** skrev Petter Dass så riktig. Men hvorfor skal vi lovsynge Gud da?

Et eksempel hentet fra fantasien:

Min kone vekker meg noen ganger opp om morgenen med en kopp kakao på sengen. Det er noe av det koseligste jeg vet om. Min naturlige reaksjon er selvfølgelig å takke henne og fortelle henne hvor god hun er som gjør dette. Noe annet ville vært uforskammet.

På samme måte reagerer vi når vi kommer i kontakt med den levende, allmektige og gode Gud. Når vi opplever det han er og det han gjør, er det en naturlig reaksjon å gi positive tilbakemeldinger til han. For å kunne skryte må vi ha noe å skryte av, og vi ser at det forut for lovprisning må være en kontakt, en relasjon. Vi har hatt et møte med Jesus, med Gud.

Rudi Myntevik:

”Jeg definerer lovprisning som en positiv reaksjon i møte med Gud.”

Min egen lille definisjon: LOVsang = vi synger vår LOVE (kjærlighet) til Gud. Lovsangen er sangen om hva Gud har gjort i mitt liv.

*Min munn er full av lovsang til deg, jeg priser din herlighet dagen lang.
-Salme 71, 8*

Lovsangen springer altså ut fra det som du har opplevd med Gud. Det springer ut fra en takknemlighet for det som han har gjort for deg. Fordi vi kjenner at han er god (v.3). Tenk om vi kunne bære med oss lovsangen på våre lepper hele dagen lang. Dersom vi kunne våkne med lovsang og legge oss med lovsang.

For Herren er god, hans miskunn er evig, hans trofasthet varer fra slekt til slekt

La oss se litt på hvorfor lovsang er viktig:

1. Lovsangen skaper en atmosfære i gudstjenesten

Lovsang skaper stemning. Bare en liten parentes: Jeg tror at vi gjør klokt i å legge oss litt i selen og gjøre et forsøk på å ære Gud i kvalitet. Det er bra at vi får tid til å øve og forberede oss på lovsangen. Vi er gjerne opptatt av den fine stemmen, men det er viktig med de fine instrumentene også.

Dersom du skulle spille en sang for Jesus ville du vel ikke finne på å synge med en ustemt gitar? Nei, du ville at det skulle være flottest mulig.

La oss gi Gud det beste, og om det beste vi har er en litt ustø stemme og en gammel gitar så la oss gi ham det vi har. Har du hørt den vitsen: Alle barna kunne synge unntatt Synne, hun kunne bare nynne. Så nynn i vei – en sang til Herren!!

2. Lovsangen opphøyer og ærer Gud

Lovsang synger vi for å opphøye Guds navn og Jesus Kristus. Vår lovsang er et ekko av den himmelske lovsang. På mange måter kan vi kalle lovsang for hjertets sang – fra vårt hjerte til Guds hjerte. Gud føder noe i vårt hjerte når vi lovsynger ham. Og når vi synger sammen så opplever vi fellesskapet med Gud sammen. Derfor er gjerne lovsangene lette å synge, enkel ord som man lærer fort. Det er ikke som en gammel salme som bare 5 mennesker i salen kan. Når vi synger sammen blir vi sammen. Når vi tar del i den samme sangen er det de samme ordene som er fra alle sine lepper: Gud, du er stor ! Gud, du er midt i blant oss.

Vi synger om vår felles tro, vi synger fordi vi er takknemlige sammen.

3. Den åpner opp for det som Gud vil gjøre

Gjennom hele historien har musikken hatt sin plass i kirken. Musikken er brukt til å skape en bevegelse, åpne opp hjertedøren. Musikken skaper en passasje, en kanal fra meg til Gud, Gud til meg. Når jeg lovsynger Gud opplever jeg at jeg er står foran Guds ansikt og han kan tale til meg. All støyen fra verden omkring er på en måte borte for en tid – mine tanker er vendt mot Gud.

Når Gud åpenbarer seg i Bibelen og i historien, er lovsangen alltid til stede. I himmelen er det evig lovprisning og tilbedelse. Og når Gud ga Moses mønsterbildet for en gudstjeneste, hadde lovsangen en naturlig plass. Ved å lovprise Gud får han en boplass midt i blant oss..

”Like lite som lyset og mørket kan forenes eller liv og død kan forenes, så kan ikke Gud være til stede i verden uten lovsangen. Den er en del av Guds vesen. Når Guds herlighet åpenbares, så blir det lys. Og når Guds nærvær er hørbar da blir det lovsang!” - Peter Sandwall

En ung kvinne var blitt gravid utenom ekteskapet. Hun var bare forlovet med mannen i sitt liv. Nå ville han skille seg fra henne i stillhet. Maria hadde ikke noe lett liv – men hun gir Herren sin lovsang i Lukas 1, 46-55:

”Min sjel opphøyer Herren, og min ånd fryder seg over Gud, min frelser. For han har sett til sin ringe tjenerinne. Fra nå av skal alle slekter prise meg salig, for store ting har han gjort for meg” (utdrag)

4. Lovsangen styrker oss i troen

Når vi lovsynger blir Gud stor for oss. Når vi synger om hans storverk så gjør det noe med oss. Da ser vi for oss Jesus på korset. Da ser vi for oss han som led for deg og meg. Da ser vi blodet som rant – smertene som han bar.

Herren troner på vår lovsang. Salme 22, 4 (Men du er hellig, du som troner over Israels lovsanger.) Hva betyr det?

”Gå gjennom hans porter med takkesang og inn i hans tempelgårder med lovsang.”

Jødene fulgte denne rekkefølgen. De gikk inn i tempelets porter med takk over Guds gjerninger og verk for dem, som så gikk over i lovprisning over Guds storhet hvorpå de knelte foran Herrens alter med løftede hender. Sangen minnet dem om Guds løfter, om hans storhet og allmakt – sangen styrket dem i troen.

Når de knelte ned så viste de at de var små og Gud er stor. De løftede hendene kan bety kapitulasjon, avvæpning, overgivelse og ære til Gud som du løfter hendene mot.

5. Lovsangen er et åndelig våpen

Lovsang er også et åndelig våpen i den kampen vi som kristne står i. Sang og musikk kan fordrive onde åndsmakter. Hele fengselet ristet da fangene Paulus og Silas sang lovsanger. I Gamle Testamentet er det flere bevis på hvordan Herren reddet jødene fra fiender med lovsang. Tenk for eksempel på de som gikk rundt Jeriko – murene falt. Det samme har kristne erfart under forfølgelser rundt om i verden.

Jødefolket skulle gå inn og ut av portene til templet med sangen. Alle skulle se og høre. Den glade sangen fra kirker og bedehus skal kjennetegne det kristne folket.

Og jeg tror faktisk at moderne lovsang i dag kommuniserer bedre med dagens mennesker enn gamle salmer. Det er mer sving og fart over lovsangene, (selv om vi gjerne har lett for å dempe det, i tro på at det er mer kristent å synge alvorlig og seint). Men folk som ikke er vant til de ettertenksomme og dype salmene, de synes det er så

mye greiere å hive seg med på de enklere lovsangskor. Dette ser vi særlig blant de unge på leir, men også voksne folk.

Lovsang er sanger for vår tid – skrevet av mennesker i vår tid. Gud gjør noe på musikkfronten også i dag – ikke bare for hundrer av år siden. Styrken i dagens lovsangskor er at de ofte er mer fokusert på Gud – og de er direkte og ærlige i sin kjærlighetserklæringer til Gud.

6. Lovsang er ikke et valg.

Det er naturlig for alle kristne å lovsynge på en eller annen måte. Ikke heng deg opp i formen! Tenk at lovsang som *en positiv reaksjon i møte med Gud* og da har du sikkert grunn til å lovsynge.

Joda, vi kan føle oss hemmet.

Vi kan ikke tekstene.

Vi kjenner ikke rytmen.

Vi tør ikke reise oss eller løfte hendene.

Vi er norske og fra Stavanger – det må for all del ikke vise på oss at vi er begeistret for det som Gud har gjort. Det skal være en sindig begeistring – en stille lovsang etc. Med all respekt for stille gudstjenester og meditasjoner – det kan med fordel være mer bevegelse i blant oss...

Men hør – det kommer ikke an på hvordan du rigger deg til når du skal synge. I går var jeg på kinesisk gudstjeneste – jeg forstod ingenting av sangen, men likevel følte jeg at jeg kunne være med i sangen.

Poenget er at du synger en sang fra ditt hjerte til Gud, om Gud – en takkesang for det som han har gjort for deg. Syng en sang – syng din sang til Herren!

Må Gud velsigne deg i dag!